

Höst-Öst 2001 - drygt 1000 mil i buss på 18 dagar!

(Motsvarande 1/4 varv runt jorden)

När man som jag gillar att orientera i andra länder och få möta nya kulturer så passade den här resan mig perfekt.

"Höstöst" har man ju alltid hört talas om men jag har aldrig hängt med tidigare.

Den 34:e "Höstöstresan" gick för första gången enbart i södra- och sydvästra Europa, med en kortare tripp över till Afrika.

Normalt brukar annars Höstöstresorna gå till ett antal öststatsländer, med allt vad det för med sig av gränspasseringar, tullkontroller ect.

Höstöst har under alla år arrangerats av före detta Skogsluffaren Peo Bengtsson, som för övrigt bland annat var med i klubbens 10-Milalag som kom 2:a 1969.

Peo driver sedan många år reseföretaget WWOP (World Wide Orienteering Promotion), tidigare tillsammans med Jörgen Mårtensson med flera. Men numer åter i egen regi.

Peo är för övrigt en riktig globetrotter som samlar på länder. Han hade hunnit med sitt 80 orienteringsland när vi sprang en parkorientering i Gibraltar och på kvällen bjöds det på tårta med anledning av jubiléet.

Själv är jag bara uppe i 27 OL-länder - men Peo är ju några år äldre än jag.

Bussresan startade i Göteborg fredag den 26/10 kl. 17.00 och efter att ha plockat upp några resenärer längs vägen så var vi ett 45-tal som var med på bussen när vi embarkerade färjan Helsingborg-Helsingör.

I Helsingör fick vi för övrigt vänta ett par timmar på en Norrman som glömde att stiga av färjan och följdaktigen åkte tur och retur ett par gånger. Detta förde i sin tur med sig att vi missade färjan Rödby-Puttgarden med några få sekunder. Vi hann precis se när dom fällde ned bommen framför oss.

Nåväl - vad gör en halvtimmes väntan i Danmark när man har hela Europa framför sig? Efter en timmes båtresa anlände vi till Tyskland klockan 3 på morgonen och där fixade våra två chaufförer till så att bussens övervåning blev liggplatser i två plan. Efter att ha plockat upp två tyska resenärer utanför Hamburg så hade vi 80 behagliga mil på autobahn ner till Luxemburg.

Resans första tävling arrangerades för oss av lokala orienterare på en nyritad karta i parkliknande terräng ca 3 km norr om Luxemburgs City. Efter tävlingen fick vi några timmar på oss för att kaka och strosa runt i stan.

Klockan 8 på kvällen lastade vi i sovbussen igen för en 96-milatur ner till Perpignan i södra Frankrike.

Utanför Perpignan tävlade vi i krävande terräng på en karta i skala 1:8000. Efter tävlingen bussresa endast 20 mil till Barcelona i Spanien. Gränsen till Spanien passerades i ca 100 knutar! Inga tullare som fördröjde tiden alltså.

För första gången under resan fick vi bo på hotell och sova i riktiga sängar. Jag och min rumskompis under resan - Dag Karlsson, duktig H55:a från Gustavsberg, mådde som prinsar efter lite sportdryck.

I Barcelona anslöt 6 nya resenärer som kommit med flyg från Skandinavien.

Måndag den 29/10 hade vi en bussresa på 55 mil framför oss. Barcelona - Alicante - Murcia. Det tog tid och Peo började att bli lite orolig för att vi inte skulle hinna tävla innan det blev kolsvart - dock en man med bruten fot som blev skickat till sjukhus och sedermera hemsänd till Sverige.

På tisdagen hade vi sovmorgon, frukosten serverades inte förrän kl. 08.00 ! Därefter 24 mils resa till Granada där vi sprang en tävling på eftermiddagen och sedan vidare 20 mil till Fuengirola där vi skulle bo. Där anslöt ytterligare ett antal nya resenärer.

Fuengirola som är en ganska känd badort på Spanska solkusten, speciellt omtyckt av Svenskar, är säkert ett jättemysigt ställe. Problemet var bara att vi kom dit klockan 21.00 på kvällen när solen gått ner, och åkte derifrån klockan 06.00 på morgonen innan solen gått upp !

Onsdagens äventyr startade med 13 mils resa till Algeciras, därifrån 45 minuters resa med katamaran till Ceuta, som är en Spansk enklav i norra Afrika. I Ceuta sprang vi dagens första tävling på en nyritad karta av Peo Bengtsson med flera i skala 1:5000, kartan var inte större än knappt ett halvt A5-format ! Men det gick att orientera där också.

Därefter var det dags att passera gränsen till Marocko. Det tog drygt två timmar, delvis för att ett par av våra resenärer var oförsiktiga nog att försöka fotografera och filma gränspassagen. Det gillades inte av tullarna.

Efter denna händelserika väntan så fick vi poliseskort till vår tävlingsplats, som var belägen på en soptipp endast några kilometer innanför gränsen. Kartan som var ritad av "Ahmed" Bengtsson med flera var i skala 1:6000, och om möjligt ännu mindre än förmiddagens frimärke.

Efter tävlingen så åt vi en genuin Marockansk lunch klockan 18.00 på kvällen. Eftersom alkoholförbud råder i Muslimska länder så tilläts vi att ta med egna öl in i restaurangen.

Efter att ha passerat gränsen ut ur Marocko, vilket gick betydligt smidigare än inresan, och halddat billigt i Ceuta, så var det färjan hem till Europa igen. Från Algeciras hamn hade vi bara fem minuters promenad till vårt hotell, där vi skall bo två nätter, där väntade varsin säng och en skön dusch. Hur många av er har sprungit två tävlingar utan dusch på en kontinent och duschat i en annan ?

Torsdag den 1/11, dagens första tävling vid San Roque i Spanien, den andra tävlingen i en botanisk trädgård i Gibraltar. Fyra startande per minut och fyra banor med Motalametodsspridning samt en avslutande femta bana, sammanlagt ca 3 km. Kartskala 1:2500.

Fredagens tävling i Barbate, nära Europas sydligaste spets, blev lite misslyckad på grund av att arrangörerna inte var överens. Men skam den som ger sig, det ordnades fram svartvita kopior av kartan och hängdes ut toapapper vid kontrollpunkterna i skogen. De flesta ställde mer eller mindre motvilligt upp och sprang på detta, men jag själv och några till tog en fridag.

Efter denna improvisation hade vi 14 mil till Sevilla dit vi kom, som vanligt, sent på kvällen. Inte en ända barberare i sikte.

Nästa morgon en kortare busstur till dagens enda tävling utanför Sevilla. Därefter 35 mils resa till Lissabon i Portugal, där vi skall stanna i två nätter!

På en restaurang i Lissabon invaldes ett antal nya Höstöstlegendarer, vilket betyder att man skall ha varit med minst 3 resor - och minst 5 veckor.

Söndagstävling i Marinha Grande, cirka 10 mil norr om Lissabon, fin och snabb-löpt terräng i närheten av Atlankusten.

Hela söndagskvällen var vikt för fria aktiviteter ! Vad tror du flickorna har i Lissabon ?

Måndag morgon, innan frukost, körde vi ett race på ett mycket kuperat litet område. Vi hann precis tillbaks till hotellet innan frukostserveringen stängde klockan 10.00 ! Därefter 70 mil till Guadarrama, som ligger 50 km NV Madrid. Som vanligt kom vi gram när det var mörkt.

Tisdag den 6/11 åkte vi upp till Peugerinos som ligger 1500 meter över havet, där det enligt vanligtvis välunderrättade källor, finns en av världens finaste orienteringsterrängtyper.

Efter lunch på hotellet åkte vi in till Madrid och sprang en tävling i parkliknande terräng. Därefter fick de som ville hoppa av bussen och göra Madrid på egen hand. Men det var inte så många som nappade på det erbjudandet.

Onsdagen började med en resa åt fel håll! Vi skulle nämligen springa en tävling i Almorox, som ligger 50 km väster om Madrid, för att sedan fara vidare till Andorra som ligger 65 mil öster om Madrid.

Här fick jag min största framgång under hela resan. Det gällde nämligen att tippa vid vilken tidpunkt vi skulle passera gränsen till Andorra. Det gissades allt mellan 20.30 till 03.30 dagen därpå. Självtippade jag att vi skulle vara framme klockan 22.23 - och det höll med en minuts marginal, trots att vi fick backa vid tullstationen på grund av att bussen var för hög. Därmed var jag över Peo som tippat 22.24.

Till saken hör att det var jag själv som föreslog den här tippningstävlingen till Runo Edholm kvällen innan. Men jag har inte mutat busschaufförerna.

Torsdagstävlingen gick på en dålig karta i ett alpint skidområde i Andorra på nästan 2000 meters höjd, fruktansvärt jobbigt både med andningen och klättringen.

Därefter tid för lunch och taxfreeshopping. På eftermiddagen åker vi de slingriga alpvägarna till Font Romeu, i Franska Pyrenéerna. 1984, när Höstöstresenärena var här, lär den då 72-årige Birger Santesson ha yttrat "En sån här dag tror jag att jag plötsligt hör och ser allt". Jag håller med Birger - det var fantastiskt. På kvällen var det gemensam middag på hotellet, för en gångs skull inte kyckling ! Men dom har dyr öl - 30 kronor för en 20 centiliter flaska !

På fredagsmorgonen när man tittade ut genom fönstret var det ett par decimeter snö och samtidigt kände jag att jag nog hade lite ont i halsen, så både Dagge och jag valde att stanna hemma i dag.

När de trogna orienterarna kom tillbaks till hotellet så berättade dom att bussen inte kunde ta sig fram till tävlingplatsen på grund av halkrockar etc. Men de mest ivriga kunde tydligen springa en bana, medan övriga tog en promenad tillbaks till hotellet. Efter lunch packade vi in oss i bussen igen för färd mot Provence, norr om Cannes vid Franska Rivieran.

Lördag den 10/11. En kort bussresa upp i bergen för en tävling bland fågeljägare på en detaljrik karta i skala 1:5000. Vad jag vet var det ingen i vår grupp som såg ut som någon fågel - trots att vi hade fågelskådaren Runo med oss.

Efter gemensam lunch bar det av de 65 milen på blåsiga vägar till Venedig i Italien. Kam fram till vårt hotell i Mestre sent som vanligt.

Söndag den 11/11. Den sista tävlingen på årets resa, och den första riktiga med klassindelning och allt, XXII Meeting Internazionale di Corsa Orientamento, Venezia. En som jag tyckte var resans höjdpunkt, trots att inte resultatet visar det. 5320 meter var H55-klassen, och jag sprang över 33 kanaler !

När alla våra bussresenärer kommit i mål drog vi hemåt mot Skandinavien, en bussresa på 135 mil till Rostock, och sedan ytterligare 16 mil till Malmö, där vi Stockholmare hade ett tåg att passa - och vi hann med god marginal.

Måndag kväll var jag hemma igen med många minnen, många nya vänner och många smutsiga orienteringskläder.

Tack Peo och alla ni andra som gjorde att resan blev så trevlig.

Tony Millbrant